

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 16. An, & cur innocentes Deus sinat à malis spiritibus insideri?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

in exitium humanum tam auidus hostis, nisi diuinæ bonitatis immensitas cupientem toties prohiberet. Quæ proinde potius admiranda est, quòd non sapius faciat potestatem diabolis in homines insiliendi; quàm quòd tam rarò in sceleratissimos, & omni supplicio dignissimos eos immittat.

§. XVI.

An, & cur innocentes Deus sinat à malis spiritibus insidari?

Illà itaque maior potest esse quæstio, cur aliqui absque vlla sua culpa sinantur à cæcodæmone vexari? Nam & tales à malo spiritu subinde inuadi, cum experientia docet D. Augustinus his verbis: *Graue in-*
gum filios Adam à die exitus de ventre matris
eorum, usq; in diem sepulturae & matrem,
omnium, usque ad eò impleri est necesse; ut ipsi
paruuli per lauacrum regenerationis ab origi-
nali peccato, quo solùm tenebantur vinculo,
iam soluti, multa patientes nonnulli incursiones
Spirituum malignorum patiantur? Habentur huius generis quàm plurima exempla. Sufficit illud, quod Marcus recenset, de eo qui dixit: *Magister attuli filium meum ad te*
habentem spiritum mutum: qui, ubicunque
eum apprehenderit, allidit illum, & spumat,

S. Aug.
lib. 21. de
ciu. c. 18.

Marc. 9.
16.

& stridet dentibus, & arescit: & dixi discipulis tuis, ut eijcerent illum, & non potuerunt &c. Et interrogauit Christus: *Quantum temporis ex quo ei accidit? At ille ait. Ab infantia.* Itaq; ab infantia nonnullis hoc accidit, & contra scripturam negari non potest. Cur igitur innocentes, & qui peccare nondum possunt, permittit torqueri Deus? Vt variæ sunt causæ, ita quoque

S. Hiero. variæ possunt dari responsiones. 1. **epip. ad Paulam de dorm. Blefillæ.** *Quærit, & respondet D. Hieronymus in hunc modum: Quæ causa est, ut sæpe bimuli, trimulie & ubera materna lactentes, à demonio corripiantur? Inuisibilia hæc, inscrutabili Altissimi iudicio sunt relinquenda.* 2. Et si de

S. Aug. eo, quod plerumque fit, loquens, **lib. 10. de ciu. c. 22.** *potestas inimica vincit aut subingat neminem, nisi societate peccati; potest tamen ea potestas etiam ob alienam culpam concedi. Cùm enim in bonis, quæ quis possidet, queat puniri, possunt etiam ipsi homines nonnulli aliorum bona censer, vt sunt serui dominorum, filij parentum. Ego sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam & quartam generationem eorum, qui oderunt me. Quanta sunt sæpe parentum scelera,*

Exod. 20.
5

scelera, quorum castigatio in filijs, quid mirum est, si cernatur? 3. Num Deus iniustus fuit, quando permittit à dæmone Iobum cædi? At Iob vir rectus & innocens fuit? Sic magnæ immo maioris præbuit patientiæ exemplum. Ob eandem causam potest diuina prouidentia permittere, vt alij penitus à dæmone insideantur. 4. Potest etiam hæc plaga scutum esse contra peccatum: quomobrem refert Sulpitius, Eremitam quendam à Deo postulasse, & impetrasse, vt per menses aliquot eius corpus ab inhabitante dæmonio affligeretur, ob periculum peccati superbiæ. *Cognovit profectò vir pius, addit Thyraeus, non semper præteritis & commissis peccatis tribui dæmonum torturam, sed quandoque admitti; ne in peccata homines incidant, Deumq; offendant.* 5. Faciunt huc etiam reliquæ diuinæ prouidentie causæ, de agnitione spirituum, & infernalium tormentorum; de peccati detestatione, quæ inde hauriri potest. Quibus adde, hinc multos sanctos innotuisse, qui potestate diuinitus accepta dæmones eiecerunt; hinc Euangeliū fuisse confirmatū; hinc crucis formandæ vim intellectam; hinc vsum aquæ benedictæ
appro

Sulpit. in
vita S.
Martini
dial. 1.

Petrus
Thyræ. p.
2. de dæ-
mon. c. 36

approbatum ; hinc sacramentorum baptismi, confessionis, & Eucharistiæ virtutem illustratâ; quibus omnibus prædictus author, alijsque scriptores, dæmonem cessisse docuerunt. Esto igitur faciat ex obsessis monstra monstrosus ille habitator, non facit id, sine iusti Dei permisso, non sine providentia, non sine causa, non sine mille emolumentis.

§. XVIII.

Exemplum innocentis à diabolo infestæ femine.

Ven. Beda in vita S. Cuthberti c. 15.

Hoc pacto consolatus est S. Cuthbertus præfectum Egfridi regis Hildmer nomine, cuius uxor cum elemosynis & ceteris virtutum fructibus esset intenta, subito correpta à demone acerrimè cœpit vexari, ita ut stridendo dentibus, voces miserabiles emitendo, brachia vel cetera corporis sui in diuersa raptando, non minimum cunctis intuentibus vel audientibus incuteret horrorem. Ea ita iacente, maritus concitato equo Cuthbertum adiit, reque ipsa calata, ab eo petijt sacerdotē. At Cuthbertus ad orandum secedens diuinitus didicit rei veritatem. Reuersusque ad eum, Non inquit, alium mittere, sed ipse ad visitandam eam tecum pergere debet.